

И Лаванъ и Ревекка показали оусердно страннолюбїе на Елїезера. Оваче ревекка не е познавала свѣтъмъ, какъ така богато ще ѿ овдари онъ. Но Лаванъ видѣлъ вѣше сестрини тѣ си дарове, и така заради корыстолюбїе то си надѣвалъ са несъмнѣнно да придовїе такожде нѣщо.

§. 26. Елїезеръ казва намѣренїе то си и склоняватъ са да дадѣтъ Ревекка.

Както дойде Елїезеръ въ Вадїиловъ домъ, той часъ домашни тѣ оумиха мѣ ноги тѣ, изнесоха мѣ вечеръ на трапеза та, и помолиха го любезно да їде. Но онъ имъ отговори: Азъ нито ще да си вкусамъ, додѣ то не свѣршиъ онова, за което съмъ нарочно дошелъ; и така каза имъ защо е дошелъ. Ако искате, прочее, рече, да направите тѣхъ любовь на Господина ми, кажите ми; ако ли пакъ нещете, и то швите ми, за да идѣ далѣ. Ревекина та майка и братъ ѿ отговориха: Богъ чрезъ тебе мѣи воляхъ тѣ си, мы не можеме да имамы нищо противно на Божїа та воля; ёто Ревека, завади ѿ да са оужени за Ісаака. Того падна на колѣнкъ Авраамовъ слѣга и благодари на Бога сердечно; извади златны и сребреный драгоцѣнны дарове и красны одежды и ги даде на Ревекка. И послѣ овдари майкѣ ѿ и брата ѿ. И така съгнахъ да вечератъ.

§. 27. Отшествїе Ревеккино.

На оутренный день стана Авраамовъ слѣга Елїезеръ твърдѣ рано, и рече на Ревеккини тѣ родители: Дозволите ми да си пойдѣ назадъ при Господина, защо то мѣ чака. Майка та и брата на дѣвица та отговориха мѣ: Нека остани дѣвица та ѿеще нѣколко дни. Но онъ така ги помоли: Моляхъ вы са не мѣ задържлвайте! като Богъ е благословилъ пѣтишествїе то ми съ только благополѣчїе, то трѣва да идимъ колко то е възможно поскоро, да отнесѣ той радостный гласъ на Господина си.